

Předsednictví České republiky v Evropské unii na vlastní kůži

24.5.2023 - Maria Grychenko, Lucie Kuncová | Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava

Byla to vaše první stáž, nebo už máte nějakou zahraniční návštěvu za sebou?

Tato stáž v Bruselu byla již druhou zahraniční stáží, kterou jsem absolvovala. Poprvé jsem byla na stáži v Evropském parlamentu a strávila jsem tam šest týdnů. To bylo během navazujícího studia, přesněji v posledním ročníku, kdy jsem se rozhodla využít možnosti, kterou nabízela Katedra mezinárodních ekonomických vztahů.

Kdy poprvé jste začala uvažovat o stáži v zahraničí a co je potřeba udělat, abych takovou příležitost mohla také využít?

V rámci prezenční formy doktorského studia na Ekonomické fakultě musíme vyjet na zahraniční stáž, takže jsem opět využila příležitosti a přihlásila jsem se. Poté jsem prošla výběrovým řízením. Stáž se uskutečnila na Stálém zastoupení České republiky při Evropské unii v Bruselu. Byla jsem tam po celou dobu českého předsednictví, tedy i ještě krátce před jeho začátkem. Začala jsem v květnu a skončila v prosinci.

Jak byste tuto stáž porovнала s tou předešlou?

Ono je to docela těžko srovnatelné, protože předsednictví je jednou za třináct let, za podmínky že žádná členská země nevystoupí nebo naopak nepřistoupí (smích). Poslední předsednictví ČR bylo v roce 2009. Zároveň je velmi obtížné srovnávat šestitýdenní stáž vůči osmiměsíční stáži. Můžu říct, že samotná práce byla intenzivnější a náročnější. Osm měsíců přeci jenom dává více prostoru pro větší zapojení v dané instituci. Obě moje zkušenosti byly velice pozitivní. Co se týče typu práce, bylo to v jistých aspektech docela podobné, ačkoliv během předsednictví byla agenda širší a náplň práce pestřejší, protože jsme byli předsednickou zemí.

Existuje nějaká finanční podpora ze strany univerzity nebo jste si všechno hradila sama?

V případě stáže na Stálém zastoupení je možné získat podporu z fondu Erasmus +. Je to klasický tabulkový příspěvek podle země, kam člověk jede.

Z jakého důvodu jste se rozhodla přihlásit na stáž a jaká byla vaše očekávání?

Přihlásila jsem se z několika důvodů. Nejen že se jedná o povinnou část doktorského studia, ale hlavně jsem se přihlásila, protože to byla opravdu jedinečná neopakovatelná šance. Jednou za třináct let člověk může být součástí předsednictví. Věděla jsem, že mi to dá spoustu nových zkušeností, přestože jsem nevěděla, co konkrétního mě bude čekat. Akorát jsem předběžně věděla, že budu dělat zápisy z jednání nebo pomáhat při koordinaci pracovních skupin. Následně v realitě byla práce velmi pestrá, což pro mě bylo asi největším příjemným překvapením, kromě skvělého kolektivu. Měla jsem možnost zúčastnit se mnoha aktivit a akcí, ke kterým se běžný člověk nedostane.

Jak vypadal váš běžný pracovní den a co bylo náplní vaší práce?

Tak to záleží, protože každý den, týden i měsíc byl jiný. Během týdne jsem měla pracovní skupiny týkající se dopravní politiky, což jsou zasedání diplomatů, kde se projednávají příslušné legislativní a

nelegislativní návrhy. Na těchto pracovních skupinách jsem dělala zápisy. Většinou jsme měli dvě až tři pracovní skupiny týdně, na které jsem docházela. Někdy tato jednání trvala i 8 hodin. Před jednotlivými pracovními skupinami obvykle bývá briefing s Evropskou komisí a zástupci Generálního sekretariátu Rady (GSR), kde se prodiskutuje agenda, která bude projednávána na daných pracovních skupinách. Během dne jsme ovšem měli i menší jednání s jednotlivými diplomaty z jednotlivých členských zemí nebo se zástupci Komise. A pak ty zbylé dva až tři dny jsme měli většinou jednání s Komisí, GSR a s našimi experty z Ministerstva dopravy, kdy jsme tzv. „draftovali“ legislativní dokumenty se snahou zakomponovat komentáře jednotlivých členských zemí tak, aby byl každý co nejvíce spokojen.

Co vám nejvíce pomohlo zorientovat se v cizím prostředí a v nové práci?

Řekla bych, že lidé. Měla jsem štěstí, že jsem měla velmi milé, hodné a někdy i vtipné kolegy (smích). Ve skutečnosti celý kolektiv na Stálém zastoupení byl velice nápomocný a otevřený. S hodně věcmi si člověk musel poradit sám, ale vždycky jsem věděla, že se na ně můžu s čímkoliv obrátit.

Co vám stáž dala a co naopak vzala?

Určitě mi stáž dala obrovskou životní zkušenost, kterou mi nikdo nevezme. Je to cesta, jak si zkusit různé věci už při studiu, poznávat kulturu, zlepšovat jazyky a získávat dovednosti. Už tak nějak vím, jak věci mohou fungovat, a co od sebe mužů čekat. Seznámila jsem se se spoustou lidí a mám s nimi skvělé společné zážitky. Co mi stáž naopak vzala, jsou iluze. To je to první, co mě napadne. Každý člověk má určitá očekávání, představy, jak vypadá Evropský parlament, jak funguje Evropská unie, jak probíhá předsednictví apod. Ve škole se učíte, jakým způsobem se přijímají legislativní návrhy v několika větvích, ale stáž mě naučila, jak to opravdu vypadá v realitě. Ten proces je mnohem větší a stojí za ním hodně práce.

Doporučila byste současným vysokoškolákům absolvovat stáž v zahraničí?

Určitě. Spíše bych se zeptala, proč zůstat tady, než proč vyjet. Je to cesta, jak si zkusit různé věci už při studiu, poznávat kulturu, zlepšovat jazyk a získávat dovednosti. Člověk se změní, dozví se něco nového sám o sobě zjistí, že může studovat nebo pracovat v zahraničí a nemá se čeho bát. Studentům říkám, když už jednou budete sedět v práci, tak alespoň můžete vzpomínat na to, co jste zažili v zahraničí během svého studentského života. Což jsou pro mě ty nejlepší vzpomínky.

A na závěr se tedy zaměříme na vzpomínky. Jaká je ta vaše nejoblíbenější ze stáže?

Já mám vzpomínek docela hodně a je těžké něco vhodného vybrat. Ono se říká, že jeden rok Erasmus je jak tři roky života. I mých osm měsíců stáže působí na jednu stranu jako strašně krátká chvíle a na druhou stranu jako velká část mého života. Když se zamyslím nad mou nejoblíbenější vzpomínkou, ani mě hned nenapadne konkrétní situace, a pokud ano, tak si rozhodně vzpomenu na svůj spontánní výlet do Ostende, kde jsem viděla čtyři tuleně volně na pláži (smích). Ale mými nejoblíbenějšími vzpomínkami jsou spíše pocity než samotné zážitky. Vzpomenu si na atmosféru, podporu, stres, smích, nadsázku. Vybaví se mi opravdu mnoho pocitů spojených s lidmi, se kterými jsem měla možnost pracovat a na které budu dlouho vzpomínat.

<https://www.vsb.cz/magazin/cs/detail-novinky?reportId=45462>